

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002487 11 Квлз
Бања Лука, 09.02.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, Даниеле Миловановић, Сенада Тице и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног М. М., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М. Љ. из Б. Л., против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 09.02.2012. године, донио је

П Р Е С У Д У

Уважава се захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног М. М., те се п р е и н а ч а в а у одлуци о казни правоснажна пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године, тако што се прихватају као утврђене:

- казна затвора у трајању од 15 (петнаест) година изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-1/97 од 21.4.1997. године због кривичног дјела убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио и

- казна затвора у трајању од 13 (тринаест) година изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништа из члана 142. став 1. а у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио,

те се за оба кривична дјела, примјеном одредби члана 49. став 1. у вези са чланом 48. став 2. тачка 3. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, М. М. осуђује на ј е д и н с т в е н у казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју казну се урачунава вријеме проведено у притвору и на издржавању казне од 20.12.1994. године до 30.9.2007. године, те од 07.12.2009. године па надаље.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године, а која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 002487 11 Кж 7 од 24.3.2011. године, оглашени су кривим Д. П. и М. М., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио (у даљем тексту: КЗ РС-општи дио) и осуђени на казну затвора и то

Д. П. у трајању од 8 (осам) година, а М. М. у трајању од 13 (тринаест) година, у коју казну им се урачунава вријеме проведено у притвору од 7.12.2009. године па надаље.

Против цитираних пресуда захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) је поднио бранилац осуђеног М. М., адвокат М. Љ. из Б. Л. због повреде Кривичног закона, с приједлогом да се обе пресуде укину, те да у поновном поступку, примјеном одредбе члана 49. КЗ РС-општи дио, суд осуђеном изрекне јединствену казну затвора за наведено кривично дјело и кривично дјело убиства за које је осуђен пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-1/97 од 21.4.1997. године.

У одговору на Захтјев, замјеник главног републичког тужиоца је предложила да се Захтјев одбије као неоснован, образлажући да је у вријеме доношења побијане правоснажне пресуде затворска казна изречена по ранијој пресуди већ била издржана, ради чега нема основа за примјену одредби о одмјеравању казне за стицај кривичних дјела.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредби члана 339д. став 1. ЗКП, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 339а. став 1. Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 50/03, 111/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 и 92/09 - у даљем тексту: ЗКП), може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка г) ЗКП, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. члана 339а. ЗКП.

Према разлозима садржаним у образложењу Захтјева, побијаном правоснажном пресудом је повријеђен Кривични закон на штету осуђеног на начин што првостепени суд, при одмјеравању казне осуђеном за кривично дјело које је предмет осуде по тој пресуди, није примјенио одредбе о одмјеравању казне за стицај кривичних дјела па изрекао јединствену казну за то дјело и кривично дјело убиства за које је осуђен пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-1/97 од 21.4.1997. године, а другостепени суд је наведену повреду починио на начин што је потврдио првостепену пресуду упркос истакнутог жалбеног приговора да је та пресуда заснована на повреди Кривичног закона у наведеном облику.

Основа је приговор Захтјева заснован на тврдњи да је побијаном правоснажном пресудом, приликом одмјеравања казне осуђеном повријеђен Кривични закон на његову штету.

Наиме, одредбом члана 49. став 1. КЗ РС-општи дио, на коју се позива подносилац Захтјева сугеришући њену примјену у конкретном случају, прописано је да се правила о одмјеравању казне за стицај кривичних дјела примјењују и на случајеве када се правоснажно осуђеном лицу суди за кривично

дјело које је учињено прије него је започело издржавање казне по правоснажној пресуди, или за кривично дјело које је учињено за вријеме издржавања казне затвора.

Ова правила се без изузетка примјењују на случајеве суђења за кривично дјело учињено прије почетка издржавања казне по правоснажној пресуди, док у случају суђења за кривично дјело учињено за вријеме издржавања казне затвора суд, у смислу одредбе става 2. исте законске одредбе, има дискреционо овлаштење да, имајући у виду неиздржани дио раније изречене казне, процјени оправданост примјене ових правила посматрано с аспекта остварења сврхе кажњавања. Међутим, у свакој од наведених ситуација када је изречена јединствена казна затвора, у ту казну ће се, према правилима садржаним у одредби члана 48. КЗ РС-општи дио, урачунати казна или дио казне коју је осуђени издржао.

У конкретном случају, правоснажном пресудом која је предмет побијања овим ванредним правним лијеком, осуђеном М. М. је суђено за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, које је починио 29.12.1993. године. За ово дјело се није знало за вријеме суђења у правоснажно окончаном поступку вођеном против истог осуђеног код Окружног суда у Бањој Луци под бројем К-1/97, за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, почињеног 04./05.09.1994. године, за које дјело је правоснажно осуђен на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година. Ова казна му је изречена у поступку по жалби пресудом Врховног суда Републике Српске број Кж-42/98 од 22.6.1998. године, преиначењем у одлуци о казни, првостепене пресуде Окружног суда у Бањој Луци од 21.04.1997. године.

Дакле, побијаном правоснажном пресудом се осуђеном судило за кривично дјело које је починио прије изрицања правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци у предмету К-1/97 за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, а за које се није знало у вријеме доношења те пресуде. Тиме су се, како се то Захтјевом правилно тврди, стекли услови из члана 49. став 1. КЗ РС-општи дио за примјену правила одмјеравање казне за стицај кривичних дјела, па је суд у поступку доношења побијане пресуде, приликом одмјеравања казне осуђеном за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништа из члана 142. став 1. а у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, био у обавези примјенити одредбе о стицају и изрећи јединствену казну затвора за то дјело и за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, на које је правоснажно осуђен, узимајући при томе као утврђену изречену казну за ово кривично дјело.

За примјену ових одредби о одмјеравању казне осуђеном лицу није од значаја чињеница да ли је осуђени издржао казну по ранијој правоснажној пресуди, јер када одредба члана 49. став 1. КЗ РС-општи дио прописује да ће се у изречену јединствену казну урачунати казна или дио казне коју је осуђени издржао, онда из садржаја тако конципиране одредбе сасвим јасно произлази да ће се јединствена казна по овим одредбама одмјерити како у случају кад

осуђени још није издржао казну по правоснажној пресуди, тако и у случају када је ту казну издржао.

Како побијаном правоснажном пресудом није поступљено на описани начин приликом одмјеравања казне осуђеном, тиме је повријеђен Кривични закон на штету осуђеног, ради чега је овај суд уважио као основан поднесени Захтјев којим се указује на наведену повреду закона, те је на основу одредби члана 339е. ЗКП преиначена побијана правоснажна пресуда на начин као што је наведено у изреци ове пресуде, тако што је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништа из члана 142. став 1. а у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, које је предмет осуде по побијаној правоснажној пресуди, те кривично дјела убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, које је предмет осуде по ранијој правоснажној пресуди, осуђеном изречена јединствена казна затвора за оба дјела.

Јединствена казна затвора у трајању од 15 (петнаест) година је изречена према правилима прописаним одредбом члана 48. став 2. тачка 3. КЗ РС-општи дио, при чему су узете као већ утврђене раније изречене казне затвора по цитираним правоснажним пресудама. У тој одредби садржано је ограничење да у случају када су за кривично дјело у стицају утврђене казне затвора јединствена казна не може достићи збир утврђених казни нити прећи 15 година, па како је осуђеном за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио изречена казна затвора од 15 година, то је у тој казни, имајући у виду наведено правило, као јединственој казни за оба кривична дјела, апсорбована и казна затвора од 12 година изречена за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништа из члана 142. став 1. а у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио.

У ову јединствену казну затвора је, на основу одредби члана 49. став 1. КЗ РС-општи дио урачунато вријеме проведено у притвору и на издржавању казне у трајању од 20.12.1994. године до 30.9.2007. године по правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци број К-1/97 од 21.4.1997. године, те вријеме проведено у притвору и на издржавању казне по правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године, у трајању од 07.12.2009. године па надаље.

На основу изложеног, у смислу цитираних законских прописа одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић